

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 024640 19 Uvp
Banjaluka, dana 22. avgusta 2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Svjetlane Knežević, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrk i Duška Bojovića, članova vijeća, uz učešće zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi tužilaca: P.R. iz P., D.V. iz P.1, B.Č. iz C., D.G. iz H., S.D. iz K., S.K. iz R., Z.T. iz K.1, G.T. iz K.1, N.S., G.Z. iz P.1, N. Nj. iz P.1, Lj.P. iz D., Ž.K. iz D., P.R. iz P.1, M.P. iz R. i M.L. iz P.1, koje zastupaju punomoćnici iz Zajedničke advokatske kancelarije M.K. i M.Đ., advokati iz G., radi poništenja odluke tuženog Lovačkog udruženja „B.“ P.1, broj: ... od dana 31. jula 2018. godine, u predmetu izbora predsjednika upravnog odbora lovačkog udruženja, odlučujući o zahtjevu tužilaca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 024640 19 U od 03. maja 2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22. avgusta 2019. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem, stavom 1. izreke, odbacuje se tužba protiv uvodno označenog akta tuženog, a stavom 2., odbija zahtjev tužilaca za naknadu troškova spora. Osporeni akt je donesen na vanrednoj izbornoj sjednici Skupštine Lovačkog udruženja „B.“, P.1, održanoj dana 29. jula 2018. godine, kojim je za predsjednika Upravnog odbora-predsjednika Udruženja izabran N.P. iz sekcije „P.-S.“.

Odbacivanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je članom 2. Zakona o lovstvu („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 60/09, u daljem tekstu: Zakon), propisano da je lovstvo ekološka, ekonomska, društveno korisna i obrazovno-naučna djelatnost, koja je u funkciji integralne zaštite, uzgoja, održivog korišćenja i stalnog poboljšavanja kvaliteta lovnog fonda, staništa i drugih lovnih resursa. Lovačko udruženje kako je propisano članom 4. stav 1. tačka e) Zakona je dobrovoljno udruženje građana udruženih radi organizovanog bavljenja lovačkom djelatnošću, očuvanja i zaštite životne sredine, njegovanja lovačke etike i običaja i drugih sportsko-rekreativnih aktivnosti. Iz tih zakonskih odredbi proizlazi da lovačko udruženje predstavlja dobrovoljno povezivanje više fizičkih lica (lovaca) radi unapređenja i ostvarivanja zajedničkog cilja, kako je propisano Zakonom. Zbog toga, odluke koje se donose na skupštini članova lovačkog udruženja nisu upravni akt, jer taj postupak nije upravni postupak, niti je organ koji ga vodi upravni organ, u smislu člana 4. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), po kojem se pod organom koji vodi postupak, odnosno rješava u

upravnim stvarima, podrazumijeva organ uprave, drugi državni organ, upravna organizacija, kao i preduzeće, ustanova i druga organizacija kojima je zakonom povjereno vršenje javnih ovlašćenja. Nalazeći da odluka koja se pobija u ovom upravnom sporu nema karakter upravnog akta, jer nije donesena u postupku vršenja javnih ovlašćenja i tom odlukom nije odlučeno o pravima i obavezama tužilaca u nekoj upravnoj stvari, u skladu sa članom 22. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), taj sud tužbu odbacuje.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude, tužioci osporavaju njenu zakonitost, u skladu sa članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ističu da sud nije mogao tužbu odbaciti, nego da je morao donijeti meritornu odluku, jer je članom 43. Zakona o udruženjima i fondacijama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 52/01), propisano da nadzor nad zakonitošću udruženja i fondacija vrši nadležni organ uprave, u čije područje spada praćenje stanja u oblasti na koju se odnosi djelatnost udruženja ili fondacije, da po članu 44. stav 1. istog zakona, u vršenju upravnog nadzora nad obavljanjem povjerenih javnih ovlašćenja, organi koji vrše nadzor iz člana 43. zakona, imaju pravo i dužnost da pored ostalog, rješavaju po žalbama protiv donesenih upravnih akata u vršenju povjerenih javnih ovlašćenja. Tuženi kao lovačko udruženje je na osnovu tog zakona i Zakona o lovstvu, donio Statut kao podzakonski akt, a nadzor nad sprovođenjem Zakona o lovstvu i podzakonskih akata (Statuta) u smislu člana 43. navedenog zakona, vrši Ministarstvo i Inspekcija za šumarstvo i lovstvo, u sastavu Republičke uprave za inspeksijske poslove. Iz tih razloga smatra da je sud donoseći pobijano rješenje počinio povredu zakona, drugog propisa ili opšteg akta od uticaja na rješenje stvari, jer je Statutom regulisano da su odluke Skupštine konačne, a protiv konačnih upravnih akata je moguće pokrenuti upravni spor. Predlaže da se zahtjev uvaži, rješenje ukine i predmet vrati sudu na ponovni postupak.

Tuženi je putem punomoćnika prof. dr Z.D., advokata iz B., dao opširan odgovor na zahtjev, u kojem je iznio razloge zbog kojih smatra da je zahtjev neosnovan, uz prijedlog da se zahtjev odbije i održi na snazi pobijano rješenje. Navodi da Zakonom o lovstvu nisu lovačkom udruženju povjerena javna ovlašćenja koja sadrže i ovlašćenje za odlučivanje u određenim upravnim stvarima, te da odluke skupštine lovačkog udruženja nisu upravni akti. U konkretnom slučaju se radilo o donošenju odluke o izboru organa Udruženja u skladu sa Statutom Udruženja, pa su neosnovani navodi da su pobijanim rješenjem povrijeđene odredbe Statuta, jer se određivanje konačnosti odluka Skupštine Udruženja, u smislu člana 20 Statuta udruženja, ne može poistovjetiti sa konačnim upravnim aktom. Protiv osporene odluke Skupštine Udruženja se ne može voditi upravni spor, jer ta odluka nema karakter upravnog akta, s obzirom da je članom 7. ZUS određeno da se upravni spor može voditi samo protiv konačnih upravnih akata. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu članu 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanim rješenjem tužba odbačena na osnovu člana 22. tačka 2. ZUS, jer osporena odluka donesena od strane tuženog kao Lovskog udruženja nije upravni akt, u smislu člana 7. ZUS, o čemu je sud u obrazloženju pobijanog rješenja dao dovoljne razloge.

Lovačko udruženje je dobrovoljno udruženje građana udruženih radi organizovanog bavljenja lovačkom djelatnošću, pa odluka o izboru predsjednika Upravnog odbora-predsjednika Udruženja, prema članu 7. ZUS nije upravni akt, jer istom nije odlučeno o

pravima i obavezama tužilaca, nego je samo izabran predsjednik udruženja, kao član udruženja. Pored toga, Skupština tuženog Lovačkog udruženja nije upravni organ u smislu člana 4. ZUS, pa akti koje donosi nemaju karakter upravnog akta.

S obzirom da osporeni akt nije donesen u vršenju javnih ovlaštenja organa uprave, nego ga je donijela Skupština tuženog Lovačkog udruženja, u postupku izbora predsjednika Upravnog odbora-predsjednika Udruženja, koji postupak je uređen Statutom tuženog, istim se ne rješava o pravima i obavezama tužilaca u nekoj upravnoj stvari, pa je pobijanim rješenjem, u skladu sa članom 22. tačka 2. ZUS, tužba pravilno odbačena.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da donošenjem pobijanog rješenja nije ostvaren nijedan razlog njegove nezakovitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, zbog čega se zahtjev tužilaca odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Svjetlana Knežević

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić